

Sygn. akt IV Ka 209/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Agnieszka Strzelczyk

przy udziale Eligiusza Wnuka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2019 r.

sprawy D. K.

syna J. i J. z domu K.

urodzonego (...) w B.

oskarżonego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 193 kk, art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionych przez oskarżonego i jego obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie

z dnia 14 stycznia 2019 r. sygnatura akt II K 885/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. N. z Kancelarii Adwokackiej w D. 516,60 złotych tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 209/19

UZASADNIENIE

Prokurator Rejonowy w Dzierżoniowie oskarżył D. K. o to, że:

I. w dniu 30 maja 2017 roku w B. działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru dokonał zaboru w celu przywłaszczenia łańcuszka – naszyjnika wykonanego ze złota o wartości 600 złotych oraz telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości 550 złotych, to jest mienia o łącznej wartości 1150 złotych na szkodę M. S., przy czym czynu tego dopuścił się na warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k.

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w dniu 19 września 2017 roku w B. wdarł się do domu jednorodzinnego T. D.

to jest o czyn z art. 193 k.k.

III. w nocy z 7/8 lipca 2017 roku w B. zabrał w celu przywłaszczenia z niezabezpieczonego terenu rower marki S. (...) o wartości 1000 zł na szkodę E. Ś. przy czym czynu tego dopuścił się na warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k.

to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w okresie pomiędzy 28 czerwca 2017 roku a 31 lipca 2017 roku w B. po uprzednim wyrwaniu skobla ze ściany na którym była zamknięta kłódka dostał się do wnętrza piwnicy skąd dokonał kradzieży rowerem marki K. (...) o wartości 1200 zł na szkodę K. B. przy czym czynu tego dopuścił się na warunkach powrotu do przestępstwa określonych w art. 64 § 1 k.k.

to jest o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie wyrokiem z dnia 14 stycznia 2019 r. sygn. akt II K 885 /17:

I. oskarżonego D. K. uznał za winnego tego, że w dniu 30 maja 2017 roku w B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia połączanego łańcuszka o wartości 50 złotych na szkodę M. S., to jest wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. oraz za winnego tego, że w dniu 30 maja 2017 roku w B. dokonał zaboru w celu przywłaszczenia telefonu komórkowego marki S. (...) o wartości nie przekraczającej 525 złotych na szkodę M. S., to jest wykroczeń z art. 119 § 1 k.w. i za to na podstawie art. 119 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. przy zastosowaniu art. 2 § 1 k.w. wymierzył mu łącznie karę 15 (piętnastu) dni aresztu;

II. oskarżonego D. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w punkcie II. części wstępnej wyroku to jest występku z art. 193 k.k. i za to na podstawie art. 193 k.k. wymierzył mu karę miesiąca pozbawienia wolności;

III. oskarżonego D. K. uznał za winnego tego, w nocy z 7/8 lipca 2017 roku w B. zabrał w celu przywłaszczenia z niezabezpieczonego terenu rower marki S. (...) o wartości 1000 zł na szkodę E. Ś. przy czym czynu tego dopuścił się będąc karanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 02 grudnia 2010 roku sygn. akt II K 1415/10 za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności którą odbywał w okresie od 20 września 2010 roku do 21 września 2010 roku, od 27 września 2010 roku do 30 września 2011 roku, od 29 grudnia 2011 roku do 01 sierpnia 2013 roku i od 02 czerwca 2015 roku do 25 września 2015 roku, to jest występku z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

IV. oskarżonego D. K. uznał za winnego tego, że w okresie pomiędzy 28 czerwca 2017 roku a 31 lipca 2017 roku w B. po uprzednim wyrwaniu skobla ze ściany na którym była zamknięta kłódka dostał się do wnętrza piwnicy skąd dokonał kradzieży rowerem marki K. (...) o wartości 1200 zł na szkodę K. B. przy czym czynu tego dopuścił się będąc karanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 02 grudnia 2010 roku sygn. akt II K 1415/10 za czyny z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę łączną 3 lat pozbawienia wolności którą odbywał w okresie od 20 września 2010 roku do 21 września 2010 roku, od 27 września 2010 roku do 30 września 2011 roku, od 29 grudnia 2011 roku do 01 sierpnia 2013 roku i od 02 czerwca 2015 roku do 25 września 2015 roku, to jest występku z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. wymierzył mu karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego D. K. w punkcie II., III., i IV. wyroku kary pozbawienia wolności połączył i wymierzył karę łączną roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył oskarżonemu D. K. okres jego zatrzymania od godziny 21:40 w dniu 19 września 2017 roku do godziny 15:55 w dniu 20 września 2017 roku;

VII. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata K. N. kwotę 723,24 zł (siedemset dwadzieścia trzy złote i dwadzieścia cztery groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu D. K. z urzędu w toku postępowania sądowego;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego D. K. od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając wydatki poniesione od chwili wszczęcia postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżony, wnosząc apelację za pośrednictwem obrońcy z urzędu oraz tzw. własną.

Apelujący obrońca na podstawie art. 444 § 1, 445 § 1, 425 § 2 kpk zaskarżył powyższy wyrok w części, dotyczącej pkt - IV dyspozytywnej wyroku, w zakresie rozstrzygnięcia o winie (art. 447 § 1 kpk);

Na podstawie art. 427 § 2 kpk zaskarżonemu wyrokowi zarzucił w zakresie pkt IV części dyspozytywnej orzeczenia:

a. obrazę przepisów prawa materialnego poprzez przyjęcie, że działanie oskarżonego zarzucone mu w wyroku Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 14 stycznia 2019 roku, polegające na kradzieży z włamaniem stanowiło czyn z art. 279§1 kk w zw. z art. 61 §1 kk, podczas gdy działanie, realizowało znamiona kradzieży co stanowi czyn z art. 278 § 1 w zw. z art. 64 § 1,

b. obrazę przepisów postępowania mający wpływ na treść zaskarżonego wyroku błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę tego wyroku, a polegający na przyjęciu, że oskarżony popełnił występki zarzucany mu w pkt IV w/w wyroku, podczas gdy zebrany materiał dowodowy i prawidłowo ustalony stan faktyczny przeczą temu wnioskowi.

Mając powyższe zarzuty na uwadze, na podstawie art. 427 § 1 w zw. z art. 437 § 1 i 2 KPK, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez złagodzenie wymierzonej kary.

Natomiast oskarżony zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:

- błędne ustalenia faktyczne mające wpływ na treść wyroku w zakresie zarzucanego mu czynu IV tj. kradzieży z włamaniem na szkodę K. B., podnosząc że przedmiotowa piwnica była otwarta, kłódka wisiała na skoblu, oskarżony po kradzieży roweru ową kłódkę zatrzasnął zaś pokrzywdzony fałszywie oskarża go o pokonanie zabezpieczenia piwnicy,

- rażącą niewspółmiernie surowość orzeczonej kary, wynikającą z nieuwzględnienia, że skradzione przedmioty pokrzywdzeni odzyskali a oskarżony do winy się przyznał i chciałby pokrzywdzonym wypłacić odszkodowania.

Stawiając powyższe zarzuty apelujący domagał się zmiany zaskarżonego wyroku przez potraktowanie czynu IV jako kradzieży kwalifikowanej z art. 278§ 1 kk oraz złagodzenie orzeczenia o karze przez wymierzenie kary ograniczenia wolności.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Obie apelacje są bezzasadne.

Oskarżony nie kwestionuje przypisanej mu kradzieży roweru na szkodę pokrzywdzonego K. B., ale apelujący bezpodstawnie domagają się zmiany ustaleń faktycznych na korzystniejsze dla oskarżonego, podnosząc że przedmiotowa piwnica była otwarta, kłódka wisiała na skoblu, a oskarżony dopiero po kradzieży roweru ową kłódkę zatrzasnął, co prowadziłyby do wyłączenia surowszej kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego z art. 279 § 1 kk w zw. z

art. 64 § 2 kk na kradzież kwalifikowaną z art. 278 § 1 kkk w z. z art. 64 § 1 kk i – w dalszej kolejności - umożliwienie złagodzenia wymiaru kary.

Niestety ustalenia wyroku w tym zakresie pozostają prawidłowe. Sąd oparł się tu na zeznaniach pokrzywdzonego K. B., który wskazał, iż przedmiotowy rower przechowywał w zamkniętej na kłódkę piwnicy swego domu jednorodzinnego. Pokrzywdzony po ujawnieniu kradzieży roweru i jednoczesnym braku wyraźnych oznak włamania dopiero w toku szczegółowych oględzin drzwi wejściowych do piwnicy ustalił, że sprawca wyrwał z drzwi skobel z kłódką i po dokonaniu kradzieży roweru wcisnął skobel do drzwi (k. 108-109 akt). Nie występują w sprawie jakiegokolwiek uzasadnione podstawy dowodowe dla powątpiewania w wiarygodność tych zeznań, a i apelujący nie przedstawili żadnych racjonalnych przeciwdowodów. Pokrzywdzony nie ma interesu prawnego w ewentualnym bezpodstawnym obarczeniu oskarżonego dokonaniem włamania. Warto też dodać, że w piwnicy pokrzywdzony przechowywał także m. in. cenne elektronarzędzia, które – gdyby przyjąć tok linii obrony oskarżonego o otwartych drzwiach piwnicy – z wysokim prawdopodobieństwem, jak wskazuje doświadczenie życiowe, także zostałyby skradzione, a to przecież nie nastąpiło. Opieranie się wyłącznie na gołosłownych twierdzeniach oskarżonego, świadomego surowszych konsekwencji karnoprawnych dokonania kradzieży z włamaniem, byłoby więc nieuzasadnione.

Kary jednostkowe wymierzone za występki II- gi z art. 193 kk, III-gi z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i IV z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 2 kk oscylują w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, przewidzianego we wskazanych przepisach, zatem są wręcz łagodne, zważywszy na okoliczności dla oskarżonego obciążające w postaci m.in. uprzedniej wielokrotnej karalności sądowej (łącznie aż 24 skazania), w tym za liczne czyny przeciwko mieniu i odbycie już kar pozbawienia wolności w innych sprawach, prowadzące do przyjęcia recydywy specjalnej z art. 64 § 1 i § 2, które nie zapobiegły powrotowi oskarżonego na drogę przestępstwa. Oskarżony przyznał się tylko do kradzieży (czyn III) a w pozostałym zakresie winę negował (czyny II i IV), więc taka postawa procesowa korzyści mu nie przyniosła. Niski wymiar kar za czyny III i IV uwzględnia odzyskanie skradzionego mienia przez pokrzywdzonych, aczkolwiek nie nastąpiło to z inicjatywy oskarżonego lecz wskutek czynności policji. Nic także nie stoi na przeszkodzie, by oskarżony zrealizował deklarowany w apelacji zamiar zadośćuczynienia pokrzywdzonym. Czy owa deklaracja jest szczerą, to można wątpić, skoro od popełnionych występków upłynęło już dość dużo czasu, by oskarżony ją spełnił.

Ponieważ przy łączeniu kar sąd przyjął zasadę bliską ich pełnej absorpcji, to oczekiwanie oskarżonego dalszego złagodzenia konsekwencji karnych stanowi ewidentny wyraz bezkrytycznego stosunku oskarżonego do popełnionych występków oraz własnej przeszłości kryminalnej. Porównywanie przez oskarżonego swej sytuacji do bliżej nie określonej sytuacji penitencjarnej innych znanych mu osób osadzonych nie prowadzi do jakichkolwiek konstruktywnych dla oskarżonego wniosków, w tym nie uzasadnia zmiany orzeczonych kar na postulowane wolnościowe, tj. kary ograniczenia wolności. W ustalonych okolicznościach przedmiotowo - podmiotowych czynów oskarżonego wymiar kary spełnia wymogi art. 53 § 1 i 2 kk, zaś wykonanie kary powinno skłonić przede wszystkim oskarżonego do zmiany nastawienia życiowego i wdrożyć do poszanowania prawa, tj. osiągnąć zapobiegawczy i wychowawczy cel kary.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym orzeczono na podstawie § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U.2016.1714).

O zwolnieniu oskarżonego od obowiązku poniesienia kosztów postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk i art. 624 § 1 kpk, co uzasadnia brak realnych dochodów oskarżonego i wymierzenie mu kary izolacyjnej.